

Varför strävar kristna efter att lyda Gud?

"Min mat är att göra hans vilja, som har sänt mig, och att fullborda hans verk" (Joh 4:34). Det är så här Jesus beskriver hela sitt liv, som en uppmaning att leva i frihet och bli allas tjänare genom kärlek.

2023-04-17

Innehåll

1. Vad är lydnad?

2. Varför strävar man efter att lyda Gud?
 3. Måste man lyda kyrkan?
 4. Med vilken inställning försöker man lyda Gud?
 5. Är lydnad motsatsen till frihet?
-

1. Vad är lydnad?

I ordboken definieras att lyda som »att rätta sig efter någon överordnad persons vilja«. Det latinska verbet (obedire) vi använder kommer från den latinska kombinationen ob-audire, dvs. "lyssna till", vilket visar på den lyssnande attityden hos den som lyder. Genom att lyssna kan man lära känna den andres vilja, förstå den och göra den till sin egen. På så sätt strävar man efter att uppfylla denna vilja: det är detta vi kallar att lyda.

I människans förhållande till Gud kallas människans svar på Gud, som är den förste som ger sig till känna, för »trons lydnad«. Inför Guds verklighet underkastar sig människan sin intelligens och sin vilja och samtycker på så sätt med hela sin varelse till Gud, som har kommit för att möta henne (jfr. KKK, 143).

»Att lyda i tro är att fritt underordna sig det ord man lyssnar till, därför att dess sanning garanteras av Gud, sanningen själv.« (KKK, 144). När Gud uppenbarar sig och förmedlar sin frälsningsplan till människan förstår människan att hon helt och hållet kan lita på honom, fritt svara Gud och förbereda sig för att uppfylla hans vilja.

I Bibeln finns det många exempel på lydning mot Gud: från Abraham, som lydte Gud och därmed blev far till det utvalda folket, till Maria, vars ja

gjorde inkarnationen av Guds son möjlig. Vi finner ständigt människor som tar emot ett budskap från Gud och litar på honom, och som omsätter det som Herren föreslår dem i praktiken i förhållande till sina egna liv, Israels folks historia osv.

I sitt brev till filipperna lovordar Paulus Kristus som lydde ända till döden, döden på ett kors (*Fil 2:8*). Med sin lydnad, som är höjdpunkten i historien om människans förhållande till Gud, gav Kristus oss den frälsning som vi hade förlorat efter Adams och Evas olydnad. Sedan Kristi inträde kan vi höra Guds ord igen och följa det på ett nytt sätt.

De heliga är också exempel på lydnad mot Gud: genom bön förstår de Guds plan för sina liv, och de förverkligar den genom att leva fullt ut och fullfölja det uppdrag som Gud har gett var och en av dem.

2. Varför strävar man efter att lyda Gud?

Bland alla varelser var människan den enda som Gud skapade till sin avbild och likhet, vilket innebär att vi är kapabla att lära känna och älska honom och att förstå den ordning som han har upprättat.

Människan vänder sig till Gud och finner sin fullbordan i honom, eftersom hon uppfattar förhållandet mellan skapad och skapare som ett kärleksberoende: vi föds av kärlek och är bestämda att älska. Genom att ta till sig det faktum att hela skapelsens ordning är inriktad på att förverkligas i Gud, känner sig varje människa kallad att fritt söka den gudomliga saligheten och samtidigt efterlikna det goda som han har fastställt.

Den lydnad som varje människa måste leva konkretiseras i sökandet efter identifikation med sin skapare,

genom att återskapa och framhäva den ursprungliga identiteten och likheten i sitt liv. Men den perfekta avbilden av Gud är Ordet, som blev inkarnerad för vår frälsning och »fullt ut manifesterar människan för människan själv« (*Gaudium et Spes*, 22.1). »I Kristus, Återlösaren och Frälsaren, har Gudsbilden, förvanskad av människan genom den första synden, återställts till sin forna skönhet och förädlats av Guds nåd.« (KKK, 1701). Vår fullständiga identifikation med Gud sker följaktligen genom identifikation med Jesus Kristus. Kristus är den väg genom vilken vi förenas med Gud. Vi är Guds söner i Kristus, söner i Sonen. Och insikten om vår barnskap leder oss till att vara lika öppna för Faderns vilja som Kristus var. Genom tron har vi tillit till att Kristus, som är alltings Herre, också är vår Herre, känner vårt sanna bästa och leder oss till storhet och mänsklig värdighet.

Kristus uppmanar oss att hålla hans bud för att vi ska uppföra oss som Faderns barn och förbli i hans kärlek:

»Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, så som jag har hållit min faders bud och är kvar i hans kärlek. Detta har jag sagt er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig.« (*Joh 15:10-11*)

Kristus, som uppfyllde Faderns vilja, invigde himmelriket på jorden, uppenbarade dess mysterium för oss och åstadkom genom sin lydnad frälsningen (jfr *Lumen Gentium*, 3). Motivet för en kristen att försöka lyda Gud ligger i igenkännandet av denna dygd som ett verkligt sätt att uppnå den lycka som Guds barn är kallade till.

Jesus Kristus ger oss vittnesbörd om en lydnad mot Fadern som leder oss till kärlek till varandra, för han gav sitt liv för mänsklighetens frälsning.

Med Kristus blir den gudomliga identifikation som vi alla är kallade till mer påtaglig, för när vi blir kristna blir vi söner i Guds son. Lydnad mot den gudomliga viljan får därmed en särskild glans som ett barns lydnad, som kan föra in oss i den gudomliga frälsningsplanen och få oss att samarbeta med Kristus och föra ut hans budskap om räddning till mänskligheten.

Be med den helige Josemaría

Nu (...) har vi ett bra tillfälle att granska vår längtan efter ett kristet liv, efter helighet; ett tillfälle att reagera med en akt av tro inför våra svagheter och, med förtröstan på Guds makt, fatta föresatsen att lägga ned kärlek i vår vardags görande och låtande. *När Kristus går förbi*, 96.

Tron får oss att erkänna att Kristus är Gud och att se honom som vår Frälsare, att identifiera oss med

honom genom att handla som han handlade. När Kristus går förbi, 106.

Gud kallar oss genom händelserna i vardagslivet, våra närståendes lidanden och glädjeämnen, våra kollegors mänskliga intressen och familjelivets små detaljer. Gud kallar oss även genom de stora problem, konflikter och uppgifter som kännetecknar varje historisk tid och som upptar en stor del av mänsklighetens ansträngningar och förhoppningar. När Kristus går förbi, 110.

Gud kräver att vi visar vår tro när vi lyder, för hans vilja uppenbaras inte till ljudet av pukor och trumpeter. Ibland uppenbarar Herren sin vilja med låg röst, i samvetets djup. Och det är nödvändigt att lyssna uppmärksamt för att kunna urskilja hans röst och vara trogna. När Kristus går förbi, 17.

3. Måste man lyda kyrkan?

Under hela Israels folks historia har Gud lett dem till ett liv i förening med honom. Genom riter och förbund lärde sig det hebreiska folket att umgås med Gud. Ett viktigt steg var mottagandet av lagens tavlor som Gud gav till Mose: de var lagar som reglerade både människans förhållande till Gud och sociala relationer. De "tio orden" visar på villkoren för ett liv som är befriat från trældom under synden. Tio Guds bud är en livsväg. (KKK, n. 2057)

Efter Kristi ankomst är kyrkan avkomman till Guds folk på jorden och fortsätter att försöka uppfylla hans vilja för att förverkliga hans frälsningsplan. Denna plan är inte abstrakt, immateriell, utan i enlighet med vår natur - kropp och själ - konkretiseras den i handlingar som hjälper oss att möta Gud i våra liv. Det är därför som kyrkan föreslår sina barn vägen till att uppfylla Guds vilja, i enlighet med vad vi finner i

Bibeln och vad kristna i alla tider har urskiljt: förutom den naturliga lagen finns det regler som är drivkraften i vårt andliga liv: *att gå till mässan på söndagarna, att göra bot* vid vissa tider på året... Detta är några riktlinjer som visar vägen dit vi kristna vill gå. Dessa bud är få, eftersom kyrkan räknar med att varje kristen med initiativ söker växa i sitt förhållande till Gud, men samtidigt, som en god mor, finner vi i kyrkan läror som vägleder oss.

Kyrkan vill inte "lägga till" föreskrifter eller "uppfinna" nya lagar. Hon begränsar sig till att bevara det som hon har fått från Kristus för att förmedla frälsningens frukter till människorna (jfr *Lumen Gentium*, nr 8) och är medveten om att hon själv måste lyda Gud för att fullgöra sitt uppdrag.

Be med den helige Josemaría

Jag har med glädje sett många människor som har satt livet på spel – som du, Herre, *usque ad mortem* – för att göra vad Gud krävde av dem: de ägnade sin energi och sitt yrkesarbete åt att tjäna Kyrkan för alla människors väl. När Kristus går förbi, 19.

Vi får inte gömma oss bakom skenbart fromma argument för att frånta andra vad som tillkommer dem: »Om någon säger: »Jag älskar Gud» men hatar sin broder, då ljuger han.« Men även den som är snål gentemot Gud i fråga om den kärlek och vördnad – tillbedjan – som tillkommer Honom som vår Skapare och Fader bedrar sig; och för den som vägrar lyda hans bud med den falska ursäkten att något av dessa inte är förenligt med att tjäna människorna påpekar den helige Johannes uttryckligen följande: »Att

vi älskar Guds barn ser vi därav att vi älskar Gud och håller hans bud. Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Hans bud är inte tunga.« Guds vänner, 166.

Jag kan inte se en sann kristen lydnad som inte bygger på fri vilja och ansvarstagande. Guds barn är inte stenar eller döda kroppar; de är förnuftiga och fria varelser som har upphöjts till samma övernaturliga ordning som de styrande. Men ingen kan rätt använda sitt förnuft och sin frihet, vare sig det handlar om att lyda eller att bilda sig en egen uppfattning, om han saknar lämplig utbildning i trosläran. (...) Visserligen ger den Helige Ande sina rikliga gåvor till medlemmar av Guds folk, som alla är ansvariga för Kyrkans uppdrag, men detta fråntar ingen ansvaret att tillägna sig lämplig utbildning i trosläran – tvärtom. Samtal med Josemaría Escrivá, 2.

4. Med vilken inställning försöker man lyda Gud?

Lydnad mot Gud är djupt förknippad med trons övernaturliga gåva, ett uttryck för erkännandet av Skaparen och Fadern som grundade allting och som föregår oss i kärlek. När man betraktar denna gudomliga logik uppstår svaret från en man med ett barns tillit som också är genomsyrad av kärlek.

Det skulle vara fel att betrakta lydnad mot Gud som en konsekvens av rädsla, som om man stod inför en oförsonlig bestraffare. Det är mer förenligt med den kristna tron att betrakta honom som en god far, vars vilja är det bästa för hans barn.

I påven Franciskus apostoliska brev *Patris Corde* tar kyrkan den helige Josefs lydnadsattityd som exempel och kallar honom Fader i lydnad. Hans inställning är en aktiv tro, med en foglighet som inte har något att

göra med konformism och som inte låter sig svepas med av händelserna, utan bygger på ett intelligent lyssnande, genom vilket han kunde få en grad av sann visdom från Herren för att kunna handla i enlighet med de gudomliga planerna (jfr. den helige Josemaría, *När Kristus går förbi*, 42).

Därför är kristen lydnad inte heller blind, eftersom Guds vilja inte är godtycklig utan manifesteras i varje människas liv genom ett djupt böneliv. En aktiv tros inställning åtföljs av att man sätter in medel för att upptäcka Guds vilja, som sedan aktivt beordrar förståelsen och viljan att följa den och att acceptera det ansvar som följer av varje lydnadshandling. Slutligen är denna inställning alltid ödmjuk, eftersom lydnad är viljans ödmjukhet (*Vägen*, 259).

Be med den helige Josemaría

Nu, när du finner det svårt att lyda, påminn dig om din Herre, *factum oboediens usque ad mortem, mortem autem crucis* - som var lydig intill döden, intill döden på ett kors!

Vägen, 628.

Vad stor lydnadens makt är!
Genesarets sjö förvägrade Petrus nät sin fisk. En hel natt förgäves.

Sedan kastade han lydigt nätet i vattnet en gång till, och då fångade de *piscium multitudinem copiosam* - en väldig mängd fisk.

Tro mig: undret upprepas varje dag.
Vägen, 629.

Herren döljer inte för oss att en sådan fullständig lydnad gentemot Guds vilja kräver uppoffringar och hängivelse, för kärleken kräver inte rättigheter: den vill tjäna. Han har gått den vägen först av alla. Jesus,

hur lydde du? *Usque ad mortem, mortem autem crucis*, ända till döden, döden på ett kors. Vi måste stiga ur oss själva, *krångla till livet för oss själva*, förlora det av kärlek till Gud och människorna. När Kristus går förbi, 19.

Lyd utan alla de där onödiga hårklyverierna ... Att visa att man är ledsen eller känner olust inför det man ombetts att göra är en mycket betydande brist. Men att bara känna sådana känslor är inte ett fel och kan rentav vara ett tillfälle till en stor självövertvinnelse, till att man utför en handling av heroisk dygd.

Det här har inte jag hittat på. Minns du? Evangeliet berättar att en familjefar gav samma uppdrag till sina båda söner ... Och Jesus gläds åt den som, trots att han först hade gjort motstånd, gjorde sin plikt! Han gläds, för disciplin är en av Kärlekens frukter. Plogfåran, 378.

5. Är lydnad motsatsen till frihet?

Andra Vatikankonciliet säger att »den sanna friheten är emellertid ett av de främsta tecknen på att människan är Guds avbild. Gud ville överlämna människan åt "hennes fria vilja", så att hon självmant skulle söka sin Skapare och frivilligt nå hela den saliga fullkomligheten genom att vara bunden vid honom« (*Gaudium et spes*, nr 17). Därför når friheten »sin fulländning när den riktas mot Gud, vår salighet« (*Katolska kyrkans katekes*, nr 1731). Friheten har som villkor avsaknaden av yttre och inre tvång, men dess utövande består i kärlek, i självständig anslutning till det som är känt som gott. Friheten utövas på ett riktigt sätt när den följer det sanna goda, det goda som är ordnat till den salighet som Gud har förberett för oss och som endast kommer att ges till dem som frivilligt accepterar Guds frälsande handling i Kristus. Våra val för oss närmare

Gud eller avlägsnar oss från Gud, de gör oss lyckligare när vi gör det goda, eller olyckliga när vi förkastar det och väljer något som är oordnat.

Kristi och kyrkans läror visar oss var det sanna goda finns. Den som älskar Gud håller sig självständigt till det goda som vi känner till. Detta tar inte bort friheten, för den som gör det han älskar handlar fritt. Det som står på spel är inte att vara mer eller mindre fri, utan att älska de goda som fullständigt tillfredsställer människohjärtat och leder till evig lycka. Ur detta perspektiv är lydnad den väg till frihet som leder till mänsklig och kristen fulländning. Friheten kan också användas för att förgöra sig själv eller andra, men en sådan frihet är varken ett mänskligt eller kristet värde. Det är bara en sorglig och tragisk möjlighet.

en sons lydningen är alltid fri, även när det gäller mödosamma saker,

eftersom den inte bara grundas i att vi inser att det vi beordras är bra, utan också för att den drivs av kärlek till Den som har gett oss befallningen: »Om ni älskar mig kommer ni att hålla mina bud.« (Joh 14:15). Den som älskar vill identifiera sig med den älskade: »Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig.« (Joh 4:34); »Fader, om du vill det, så ta bort denna bägare från mig. Men låt din vilja ske, inte min.« (Luk 22:42).

Be med den helige Josemaría

Veritas liberavit vos, sanningen skall göra er fria. Vad är det för sanning som under hela vår livstid är början och slutet på frihetens väg? Jag skall säga det kortfattat med den glädje och säkerhet som är en följd av förhållandet mellan Gud och de varelser Han skapat: det är vetskapen om att vi är Guds händers verk, att vi är föremål för den heliga

Treenighetens särskilda kärlek, att vi är barn till en så upphöjd Fader. Jag ber Herren att Han skall hjälpa oss att vilja inse vidden av allt detta, att glädja oss åt det dag efter dag: om vi gör det, kommer vi att handla som fria människor. Glöm inte det: den som inte vet att han är Guds barn känner inte till den innersta sanningen om sig själv och i hans handlande saknas den självbehärskning och värdighet som kännetecknar dem som älskar Herren över allting annat. Guds vänner, 26.

Friheten får sin verkliga innebörd då den används i den återlösande sanningens tjänst och då den ägnas åt att söka efter Guds oändliga kärlek som gör oss fria från allt slaveri. Guds vänner, 27.

Inget är mer fel än att påstå att frihet och hängivelse inte går att förena, för hängivelsen följer som en

konsekvens av friheten. Guds vänner,
30.

Att älska är ... att bara ha en enda tanke, att leva för den älskade, att inte tillhöra sig själv, att lyckligt och frivilligt, av själ och hjärta, underkasta sig en annans vilja ... som samtidigt är ens egen. Plogfåran, 797.

Kristi rike är ett frihetens rike: här finns inga andra slavar än de som frivilligt slår sig i bojor av kärlek till Gud. Välsignat vare detta kärlekens slaveri som gör oss fria! Utan frihet kan vi inte besvara nåden, utan frihet kan vi inte hänge oss fritt till Herren, av det mest övernaturliga skäl som finns: för att vi helt enkelt vill göra det. När Kristus går förbi,
184.

En akt av förening med Guds vilja: Vill du det Herre? ... Då vill jag det också! Vägen, 762.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
varfor-stravar-kristna-efter-att-lyda-
gud/](https://opusdei.org/sv-se/article/varfor-stravar-kristna-efter-att-lyda-gud/) (2025-03-27)